

l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat autònoma.

2. En el cas que es faci ús de la facultat prevista a l'apartat anterior, formen part de la Comissió de Garanties de la Videovigilància, en tot cas, el president del Tribunal Superior de Justícia de la comunitat autònoma, que la presideix, i com a vocals, el fiscal en cap del Tribunal esmentat, dos representants designats per l'Administració General de l'Estat, dos representants designats per l'Administració autonòmica i dos alcaldes, designats per les dues associacions d'entitats locals amb més implantació en l'àmbit autonòmic.

Hi poden assistir, com a assessors, experts en matèria de seguretat ciutadana, designats per l'Administració autoritzant en funció de la distribució competencial en aquesta matèria, que participen en les reunions amb veu i sense vot.

Disposició transitòria única. *Autorització de les instal·lacions ja existents.*

Llevat del que disposen l'apartat 1 i el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 2 i la disposició addicional cinquena, les forces i els cossos de seguretat que tinguin instal·lacions fixes de videocàmeres abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament i pretenguin continuar utilitzant-les, d'acord amb el que aquest Reglament preveu, han de sol·licitar la corresponent autorització, que s'ha de tramitar amb prioritat.

ANNEX

A) Placa informativa

La placa informativa a què es refereix l'article 22 d'aquest Reglament té la mateixa forma, color, disseny i dimensions que el senyal d'indicació general amb la nomenclatura «S-17», descrit a l'article 159 del Reglament general de circulació, aprovat pel Reial decret 13/1992, de 17 de gener.

En la placa esmentada —en substitució de la lletra «P»— hi ha dibuixat, de forma inalterable, el pictograma d'una càmera de vídeo, amb l'expressió «ZONA VIGILADA», similar al següent:



Té el fons blau i els caràcters o els pictogrames en blanc.

Significat: indica que la zona, genèricament descrita en el plafó complementari, està vigilada mitjançant videocàmeres.

La ubicació d'una placa informativa, amb el corresponent plafó complementari, significa que la zona està vigilada en un radi de 500 metres per videocàmeres.

B) Plafó complementari

El plafó complementari a què es refereix l'article 22 d'aquest Reglament té la mateixa forma, color, disseny, dimensions i ubicació que el plafó complementari genèric amb la nomenclatura «S-860», descrit a l'article 163 del Reglament general de circulació, aprovat pel Reial decret 13/1992, de 17 de gener.

Té el fons blanc i els caràcters o els pictogrames en negre.

En el plafó hi ha de constar, com a mínim, de forma semiinalterable, la zona genèrica subjecta a vigilància i l'autoritat responsable de la custòdia de les gravacions.



CAP DE L'ESTAT

8927 *LLEI ORGÀNICA 7/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.* («BOE» 96, de 22-4-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La garantia constitucional de l'autonomia local aconsella que puguin ser objecte d'impugnació davant el Tribunal Constitucional, per part dels ens locals, les lleis de l'Estat o de les comunitats autònomes que puguin no ser respectuoses d'aquesta autonomia.

Amb això, es perfecciona en el nostre ordenament la previsió de l'article 11 de la Carta Europea d'Autonomia Local, feta a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985 i aprovada i ratificada per Espanya el 20 de gener de 1988, que assenjala que les entitats locals han de disposar d'una via de recurs jurisdiccional per tal d'assegurar l'exercici lliure de les seves competències i el respecte dels principis d'autonomia local consagrats en la Constitució o en la legislació interna. En aquest sentit, el nou procediment obre una via per a la defensa específica de l'autonomia local davant el Tribunal Constitucional que li ha de permetre desenvolupar la interpretació de la garantia constitucional d'aquesta autonomia en el marc de la distribució territorial del poder.

A aquest efecte, cal modificar la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, i regular, a l'empara del que preveu l'article 161.1.d), de la Constitució, dins el títol IV d'aquesta Llei «Dels conflictes constitucionals», un nou procediment, anomenat «Dels conflictes en defensa de l'autonomia local», que constitueix el nou capítol IV que assenjala el títol IV.

Per plantejar el conflicte en defensa de l'autonomia local, es considera necessari limitar l'àmbit dels subjectes legítims, de manera que només ho estiguin, d'una banda, els municipis o les províncies que siguin únics destinataris de la llei corresponent i, d'altra banda, un setè

del nombre de municipis de l'àmbit territorial al qual afecti la llei, sempre que representin com a mínim una sisena part de la població oficial de l'àmbit territorial afectat, o la meitat de les províncies en el mateix àmbit, sempre que representin, alhora, la meitat de la població oficial de l'àmbit territorial afectat.

En definitiva, es tracta de garantir els interessos dels ens locals afectats i de ponderar la seva entitat, de manera que siguin prou representatius i que no es refereixin als propis dels ens locals considerats aïlladament.

Article únic. *Modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.*

Es modifica la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, en els termes que s'indiquen tot seguit:

Primer. S'afegeix a l'article 2.1 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, una nova lletra d) bis amb la redacció següent:

«Dels conflictes en defensa de l'autonomia local.»

Segon. S'afegeix a l'article 10 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, una nova lletra c) bis amb la redacció següent:

«Dels conflictes en defensa de l'autonomia local.»

Tercer. L'apartat 2 de l'article 38 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, queda redactat de la manera següent:

«Les sentències desestimatòries dictades en recursos d'inconstitucionalitat i en conflictes en defensa de l'autonomia local impedeixen qualsevol plantejament ulterior de la qüestió per qualsevol de les dues vies, fonamentat en la mateixa infracció d'un precepte constitucional idèntic.»

Quart. L'article 59 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, queda redactat de la manera següent:

«1. El Tribunal Constitucional entén en els conflictes que se suscitin sobre les competències o les atribucions assignades directament per la Constitució, els estatuts d'autonomia o les lleis orgàniques o ordinàries dictades per delimitar els àmbits propis de l'Estat i les comunitats autònomes i que oposin:

- a) L'Estat amb una o més comunitats autònomes.
- b) Dues o més comunitats autònomes entre si.
- c) El Govern amb el Congrés dels Diputats, el Senat o el Consell General del Poder Judicial; o qualsevol d'aquests òrgans constitucionals entre si.

2. El Tribunal Constitucional també entén en els conflictes en defensa de l'autonomia local que plantegin els municipis i les províncies davant l'Estat o una comunitat autònoma.»

Cinquè. En el títol IV de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, es crea un nou capítol IV, amb la denominació: «Dels conflictes en defensa de l'autonomia local», els preceptes del qual tenen la redacció següent:

«Article 75 bis.

1. Poden donar lloc al plantejament dels conflictes en defensa de l'autonomia local les normes de l'Estat amb rang de llei o les disposicions amb

rang de llei de les comunitats autònomes que lesionin l'autonomia local garantida constitucionalment.

2. La decisió del Tribunal Constitucional vincula tots els poders públics i té efectes plens davant de tots ells.

Article 75 ter.

1. Estan legitimats per plantejar aquests conflictes:

a) El municipi o la província que sigui l'únic destinatari de la llei.

b) Un nombre de municipis que representi com a mínim una setena part dels existents en l'àmbit territorial d'aplicació de la disposició amb rang de llei, i que representi com a mínim una sisena part de la població oficial de l'àmbit territorial corresponent.

c) Un nombre de províncies que representi com a mínim la meitat de les de l'àmbit territorial d'aplicació de la disposició amb rang de llei, i que representi com a mínim la meitat de la població oficial.

2. Per iniciar la tramitació dels conflictes en defensa de l'autonomia local cal l'acord de l'òrgan plenari de les corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal dels seus membres.

3. Una vegada complert el requisit que estableix l'apartat anterior, i prèviament a la formalització del conflicte, cal sol·licitar el dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat o l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma corresponent, segons si l'àmbit territorial al qual pertanyin les corporacions locals correspon a diverses o a una comunitat autònoma. En les comunitats autònomes que no disposin d'òrgan consultiu, el dictamen correspon al Consell d'Estat.

4. Les associacions d'entitats locals poden assistir als ens locals legitimats per facilitar-los el compliment dels requisits que estableix el procediment de tramitació d'aquest conflicte.

Article 75 quater.

1. La sol·licitud dels dictàmens a què es refereix l'article anterior s'ha de formalitzar dins els tres mesos següents al dia de la publicació de la llei que es considera que lesiona l'autonomia local.

2. Dins el mes següent a la recepció del dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan consultiu de la comunitat autònoma corresponent, els municipis o les províncies legitimats poden plantejar el conflicte davant el Tribunal Constitucional, acreditar el compliment dels requisits que exigeix l'article anterior i allegar els fonaments jurídics que li donen suport.

Article 75 quinque.

1. Plantejat el conflicte, el Tribunal pot acordar, mitjançant una interlocutòria motivada, la inadmissió del conflicte per falta de legitimació o altres requisits exigibles i no esmenables o quan la controvèrsia suscitada estigui notòriament infonamentada.

2. Admès el conflicte a tràmit, en el termini de deu dies, el Tribunal n'ha de traslladar als òrgans legislatiu i executiu de la comunitat autònoma de la qual hagi emanat la llei, i en tot cas als òrgans legislatiu i executiu de l'Estat. La personació i la formulació d'al·legacions s'han de fer en el termini de vint dies.

3. El plantejament del conflicte ha de ser notificat als interessats i publicat en el diari oficial corresponent pel mateix Tribunal.

4. El Tribunal pot sol·licitar a les parts les informacions, els aclariments o les precisions que consideri necessàries per prendre la decisió i ha de resoldre dins els quinze dies següents a l'acabament del termini d'al·legacions o del que, si s'escau, es fixi per a les informacions, els aclariments o les precisions complementàries abans alludides.

5. La sentència ha de declarar si s'ha vulnerat o no l'autonomia local garantida constitucionalment, ha de determinar, si escau, la titularitat o l'atribució de la competència controvertida, i ha de decidir, si s'escau, el que sigui procedent sobre les situacions de fet o de dret creades en lesió de l'autonomia local.

6. La declaració, si s'escau, d'inconstitucionalitat de la llei que hagi donat lloc al conflicte requereix una nova sentència si el Ple decideix plantejar-se la qüestió després de la resolució del conflicte en què declarava que hi ha hagut vulneració de l'autonomia local. La qüestió s'ha de substanciar pel procediment que estableixen els articles 37 i concordants i té els efectes ordinaris que preveuen els articles 38 i següents.»

Sisè. S'afegeixen dues noves disposicions addicionals a la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, amb el contingut següent:

«Disposició addicional tercera.

1. Les referències a les províncies que conté aquesta Llei s'entenen fetes a les illes en les comunitats autònomes de les Illes Balears i les Canàries.

2. A més dels subjectes legitimats d'acord amb l'article 75 ter.1 també ho estan, davant les lleis i les disposicions normatives amb rang de llei de la Comunitat Autònoma de Canàries, tres cabildos, i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, dos consells insulars, fins i tot si en tots dos casos no s'assoleix el percentatge de població que exigeix aquest precepte.

Disposició addicional quarta.

1. Els conflictes de competència que es puguin suscitar entre les institucions de la Comunitat Autònoma del País Basc i les de cadascun dels seus territoris històrics es regeixen pel que disposa l'article 39 del seu Estatut d'autonomia.

2. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, a més dels subjectes legitimats a què es refereix l'article 75 ter.1, també ho estan, als efectes dels conflictes que regula l'article 75 bis d'aquesta Llei, les juntes generals corresponents i les diputacions forals de cada territori històric, quan l'àmbit d'aplicació de la llei afecti directament aquesta Comunitat Autònoma.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 21 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8928 LLEI ORGÀNICA 8/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general. («BOE 96, de 22-4-1999.»)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les modificacions de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, que completen i precisen les efectuades per la Llei orgànica 8/1991, de 13 de març, se centren en dues qüestions relacionades amb la millora del govern local:

1a Nova regulació de les mocions de censura en l'àmbit local amb la introducció d'una convocatòria automàtica del ple que l'ha de discutir, a fi d'evitar la situació produïda en alguns casos que l'alcalde no convoqui el ple esmentat i obligui així els regidors interessats a interposar els recursos jurisdiccionals corresponents.

2a La introducció de la qüestió de confiança vinculada a projectes concrets, com ara l'aprovació dels pressupostos de la corporació, del reglament orgànic, de les ordenances fiscals i l'aprovació que posi fi a la tramitació municipal dels instruments de planejament general d'àmbit municipal. Amb això es tracta de dotar els ajuntaments d'un instrument que permeti superar les situacions de rigidesa o de bloqueig en el procés de presa de decisions en les matèries assenyalades, que tenen la màxima transcendència en el desenvolupament del govern municipal.

Les diferències establertes en funció de la població dels municipis obeeixen al diferent sistema d'elecció previst en ambdós casos.

Així mateix, es preveu la possibilitat d'aplicar la qüestió de confiança per part dels presidents de les diputacions i els cabildos insulars, en els dos primers supòsits abans indicats, així com en l'aprovació dels plans de cooperació a les obres i els serveis de competència municipal i en els plans d'ordenació d'àmbit insular.

L'aplicació d'aquests articles que es modifiquen es regeix per les mateixes regles que contenen actualment l'article 209 i la disposició addicional primera de la Llei.

Article únic. *Mocions de censura i qüestions de confiança.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general:

Primera. L'article 197 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, queda redactat de la manera següent:

«Article 197.

1. L'alcalde pot ser destituït mitjançant una moció de censura, la presentació, la tramitació i la votació de la qual es regeixen per les normes següents:

a) La moció de censura, l'ha de proposar, com a mínim, la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació i ha d'incloure un candidat a l'alcaldia, que pot ser qualsevol regidor, l'ac-